

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 651. — 18 ΙΟΥΝΙΟΥ 1889 — ΔΕΛΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς Ἑστίας ἐν τῇ ὁδῷ Παρθεναγωγείου, ἀριθ. 14 (παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου).

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Βραβευθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Παρίσι τοῦ Συλλόγου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἑλλ. σπουδῶν

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΔ'. — ΑΡΙΘ 703

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΙΑΔΕΞΙΣ — ΟΠΛΑ ΑΝΕΥ ΚΡΟ-
ΤΟΥ ΚΑΙ ΑΝΕΥ ΚΑΠΗΝΟΥ ὑπὸ τῆς Α. Υ. τοῦ πρίγ-
κιπος διαδόχου τῆς Σαξονίας Μάϊνιγγεν Βερνάρδου.
ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ — ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ὑπὸ Μ.
Μητσάκη.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΘΩΝΟΣ — Ο
ΠΑΠΟΥΛΑΚΗΣ ὑπὸ Χαραλάμπους Ἀννίνου.
ΧΑΡΑΛΔΟΣ Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΩΝ ΒΑΡΙΑΓΩΝ: διήγη-
μα ὑπὸ Κλ. Ραγκαζῆ.

Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΦΑΓΗΤΟΥ: Συζυγικὴ σκηνή.
ΑΝΘΟΣ — ΕΡΗΜΙΤΗΣ. Ποίημα ὑπὸ Ἡλία Α.
Τσιτσέλη.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ.
ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: Τὸ μέγεθος τοῦ Λονδίνου.
ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ: Μεταξὺ φίλων.

Διὰ τοῦ προσεχοῦς φύλλου συμπληροῦνται
ὁ ΚΖ' τόμος τῆς ΕΣΤΙΑΣ καὶ περατοῦνται
πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἐκτενῇ δημοσιεύματα.
Ἐν δὲ τῷ ἐπομένῳ τόμῳ εὐθὺς ἀπὸ τοῦ
πρώτου φύλλου τῆς 2 ἰουλίου ἄρχεται ἡ
δημοσίευσίς τοῦ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδη-
μείας βραβευθέντος ἐξόχου μυθιστορήματος
τοῦ ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΔΩΔΕ

ΦΡΟΜΟΝ ΚΑΙ ΡΙΣΛΕΡ

μετὰ σκιαγραφίας καὶ λαμπρᾶς εἰκόνας τοῦ
συγγραφέως.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἑστίας ἐνδίδουσα εἰς
τὴν πολλαχθεὲν ἐκδηλωθεῖσαν ἐπιθυμίαν δέ-
χεται κατ' ἐξαιρέσιν ἐγγραφὰς ἐξαμήνου συν-
δρομῆς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς 1^{ης} ἰουλίου καὶ
ληγούσης τὴν 31 δεκεμβρίου 1889, ἐπὶ τι-
μῇματι φρ. 6 ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ φρ. 10
ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ. Παρέχει δὲ καὶ εἰς τοὺς
νέους συνδρομητὰς τοὺς οὕτω ἐγγραφομένους,
εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὠρισμένης τιμῆς αὐ-
τῶν, τὴν Πενακοθήκην τῆς Γυναικείας
Καλλονῆς πρὸς φρ. 4 ἐν Ἀθήναις, φρ. 5 ἐν
ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, καὶ

τὴν Γεωγραφίαν τῆς Ἀργολίδος καὶ
Κορινθίας ὑπὸ Α. Μηλιαράκη πρὸς φρ. 2
ἐν Ἀθήναις καὶ φρ. 2,50 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις
καὶ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ (μετὰ τῶν ταχυδρο-
μικῶν).

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Τάφος Βαφειοῦ. Κεῖται μίαν καὶ ἡμίσειαν περίπου
ὥραν πρὸς μεσημβρίαν τῆς Σπάρτης ἐν τῷ δήμῳ Φά-
ριδος καὶ πιθανῶς οὐχὶ μακρὰν τῆς ὁμωνύμου προϊστο-
ρικῆς πόλεως ὁ τάφος εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς κορυφῆς
λόφου, καὶ εἶναι καθ' ὅλα ὅμοιος τῷς θολωτοῖς τάφοις
τῶν Μυκηναίων, τοῦ Μενιδίου, τοῦ Βόλου κ.τ.τ. σύγκει-
ται δ' ὡς οὔτοι ἐκ τριῶν μερῶν, τοῦ δρόμου, τῆς θόλου
καὶ τοῦ μεταξὺ ἀμφοτέρων στομίου (θύρας ἢ εἰσόδου).
Κατ' ἀκριβεστάτας πληροφορίας, εὐμενῶς χορηγηθεῖ-
σας ἡμῖν, ὁ δρόμος ἔχει μῆκος 29.80 μ. καὶ πλάτος
3,45· αἱ πλευραὶ αὐτοῦ εἶναι ἐκτισμέναι διὰ μικρῶν
πλακῶν. Τὸ στόμιον ἔχει βάθος (μῆκος) 4,56 καὶ πλά-
τος 1,65 ἕως 1,93. Αἱ παραστάδες αὐτοῦ δὲν σώζον-
ται ἀκέραιαι, πλὴν μέρους τῆς δεξιᾶς τῷ εἰσίστοντι·
ἐξ αὐτοῦ καταδεικνύεται, ὅτι τὸ στόμιον εἶχεν ὕψος 4,20
μ. Τὸ ἐπὶ τῶν παραστάδων ὑπέρθυρον ἀπετέλουν πι-
θανῶς τρεῖς μεγάλαι πλάκες καταστραφεῖσαι διὰ πυ-
ριτίδος πρὸ ἐτῶν, ὅπως χρησιμεύσωσιν εἰς οἰκοδομὴν
ἐκκλησίας τινός. Τῆς θόλου ἡ κορυφή ἔχει καταρρεῦ-
σει πρὸ πολλοῦ, ὥστε σήμερον μόνον οἱ κατώτεροι δό-
μοι μέχρις ὕψους 3 μέτρων περίπου σώζονται· ἡ διά-
μετρος τῆς θόλου εἶναι 10,20 μ. Εἰς τὸ δεξιὸν ἡμισυ
τῷ εἰσίστοντι εἰς τὴν θόλον ἀνεκαλύφθη λάκκος (τάφος)
μῆκος 2,25 καὶ πλάτος 1,10 χτιστὸς τὰς πλευράς,
ἐν αὐτῷ δ' εὐρέθησαν τὰ πλεῖστα τῶν κτερισμάτων,
ἥτοι δύο ποτήρια χρυσαῖ, τέσσαρα ἀγγεῖα ἀργυρᾶ, ἐν
ἑξί, ἐν ἑγγεῖριδιον χρυσοκόλλητον, πέντε ἢ ἑξ μά-
χαιραι χαλκαῖ, δύο αἰμαὶ δοράτων, εἰς χρυσοῦς καὶ
εἰς χαλκοῦς δακτύλοι, 25 περίπου ἐγγεγλυμμένοι (νη-
σιωτικοὶ λεγόμενοι) λίθοι, δύο πελέκεις γαλκοῖ, περι-
δέραιον ἐκ ψήφων λίθου ἀμεθύστου, ἐν ἀργυρῶν κο-
χλιάριον, ἐν ὅμοιον χαλκοῦν κτλ. Ἐκτὸς τοῦ λάκκου
εὐρέθησαν ὀλιγώτερα κτερίσματα, ἥτοι δύο δακτύλιοι
χρυσοῖ, λίθοι τινὲς ἐγγεγλυμμένοι καὶ διάφορα μικρὰ
χρυσᾶ κοσμήματα, ἐν οἷς δύο μικροὶ ἰχθύες· πρὸς τού-
τοις καρφίδες ἀργυραὶ καὶ χαλκαῖ κτλ. Ὁ τάφος οὗτος
ἀνεσκάφη ὡς γνωστὸν ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοση-
των κ. Χ. Τσουντα, δαπάναις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑ-
ταιρίας.

— Ἐν ταῖς ὑπὸ τοῦ πρώην δημάρχου Νέων Ψα-
ρῶν κ. Τζώρτζη, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς γεν. Ἐφορείας
τῶν ἀρχαιοσητῶν ἐν Ἐρετρίᾳ ἐνεργουμέναις ἀνασκα-
φαῖς ἀνευρέθησαν ἐν κτήματι του ἐν τρισὶ τάφοις τὰ
ἐξῆς σπουδαῖα εὐρήματα: Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ζεύγος
χρυσῶν ἐνοτίων ἐρωτύλλους παριστάντων καὶ περιδέ-
ραιον ἐξ ἑνδεκα κυλινδρικών κόκκων. Ἐν τῷ δευτέρῳ
χαλκῇ συντετριμμένη ὕδρια, ἔχουσα δύο λέοντας εἰς
τὰ πέρατα λαβῆς, κάτοπτρον ἔχον ἀνάγλυφον γυναι-
κεῖαν μορφὴν ἐπὶ αἰγὸς καθημένην καὶ ἐρίφιον ἐπόμε-
νον, πλούσιον περιδέραιον ἐξ ἐννενήκοντα πέντε μεγά-
λων καὶ μικρῶν συρματοτεύκτων κόκκων καὶ ὀκτὼ